

† IOAN

ARHIEPISCOP AL TIMIȘOAREI ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI

DIN MILA LUI DUMNEZEU

Iubitului nostru cler, cinului monahal
și drept-credincioșilor creștini, har, milă
și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi,
părintească binecuvântare.

„...întristarea voastră se va preface
în bucurie.” (Ioan 16, 20)

Hristos a înviat!

Iubiți frați și surori în Domnul,

Să dăm slavă Bunului Dumnezeu Care, prin sfintele slujbe, ne-a învrednicit să fim lângă Fiul Său Cel iubit, când Și-a desăvârșit drama prin care a mântuit lumea. Aceste ultime zile din viața Lui pământească au pricinuit întristare Maicii Sale Preacurate, Sfinților Apostoli și ucenicilor, dar și îngerilor. Am putea spune: Întristatu-s-au cerul și pământul. Cutremuratu-s-a iadul întru adâncul său. Omul asistă neputincios la desfășurarea acestei drame unice în conținut și una pe scena creației. Păcatul l-a dus pe om în robia întunericului.

Hristos n-a așteptat pe Cruce să fie salvat de ucenici. Fiul lui Dumnezeu știa că a venit să-i salveze pe ei și pe noi, cei de azi, dar și pe cei de mâine. Hristos n-a strigat pe Cruce: Salvați-Mă!, ci: Vă iert și Mă voi sui în Cer să vă împac pe toți cu Tatăl.

În Ghetsimani, Hristos le spune Apostolilor, înainte de marea Sa rugăciune: „Întristat este sufletul meu până la moarte” (Matei 26, 38). Iată ce a făcut omul căzut în păcat: L-a întristat pe Dumnezeu! Oare până când Îl vom mai întrista pe Dumnezeu cu păcatele noastre?! Ne înșelăm, fraților, crezând că pe Dumnezeu Îl putem condamna pe veci la întristare. Oare nu mai este iubire, nu mai este lacrimă de pocăință?

Iubirea este lacrima lui Dumnezeu care a căzut peste om; este sângele vărsat de Hristos pentru noi.

Iubirea este fecioara care își caută Mirele Care S-a răstignit pentru ea.

Pe Cruce, Hristos a murit moartea.

Noi L-am pus pe Cruce, iar El ne-a pus atunci pe aripile veșniciei. Cum știe Dumnezeu să răsplătească omului: omul Îi dă Crucea, iar Dumnezeu, veșnicia!

Crucea n-a putut opri iubirea lui Dumnezeu, iubirea trece dincolo de Cruce. Dumnezeu, chiar și atunci când este întristat, iubește. Eu, când sunt întristat, urăsc, hulesc și judec.

Doamne, mai varsă o lacrimă peste ale noastre inimi să se umple de iubire!

Iubiți fii duhovnicești,

Întristată este lumea azi, dar prin credință „întristarea voastră se va preface în bucurie” (Ioan 16, 20), așa le grăia Hristos Apostolilor Săi. Cred că acest cuvânt ni l-ar da și nouă azi, mai ales celor din ale căror familii au plecat mamă, tată, frați, prieteni.

Dumnezeu să preschimbe întristarea din inimile frățiilor voastre, așa cum a preschimbat întristarea care a fost în inima Maicii Domnului, a Sfinților Apostoli și a ucenicilor, după Cruce, piroane și cununa de spini.

Iubiților, sfânta lumină pe care o primiți este parte din bucuria pe care au primit-o femeile mironosițe când s-au dus la Mormânt să-L caute și să-I ducă mir lui Hristos, Mirelui Ceresc: „Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă!” (Matei 28, 9)

În taina sfintei lumini se ascunde iubirea lui Hristos. Dumnezeu ne întâmpină și la acest Praznic mare cu lumină, întru care sălășluiește iubirea Lui față de om, coroana creației Sale.

Omul este nu numai rodul înțelepciunii lui Dumnezeu, dar și al iubirii Sale. Iubirea lui Dumnezeu iartă inima împovărată și smerită și transcende chiar și moartea. Să nu-ți fie teamă de iubire și de moarte.

Iubește și iartă, iar moartea nu te va atinge.

Există în Cer o casă în care domnește iubirea. În acea casă este așteptat să vină omul care, în această lume, caută o singură comoară: pe Hristos.

Iubiți mei frați, în existența noastră pământească nu putem pune în paranteză sufletul. La sfârșitul vieții, unii frați creștini zic: Ce a fost aceasta? Înseamnă că au trăit ca o nonprezență pe acest pământ, neștiind că mormântul este casa vremelnicej veșniciei.

Fraților, noi, românii, nu ne-am extins în istorie pe orizontală, ci în Sus și nu am încercat să ne înveșnicim în piramide, ci în biserici și în mănăstiri. Biserica este semnul că neamul nostru se află pe aripile veșniciei, iar nu pe cele ale morții și că am fost zidiți la rândul nostru spre nemurire. Chiar și

atunci când am fost trași pe roată în istorie, ca neam, Hristos a sfărâmat roata și ne-a ajutat să ne ducem crucea neamului până la Golgota cea de Sus.

Hristos, pe Cruce, Horea, pe roată.

Hristos, pe Golgota, Horea, în Apuseni.

Prin Jertfa lui Hristos vom dobândi Împărăția bucuriei lui Dumnezeu.

Prin suferință vom păstra Carpații, casa vremelniciei noastre pe acest pământ.

Iubiți frați și surori,

Hristos, după moartea pe Cruce, a trecut prin marea noapte spre Înviere. După ultimele Sale cuvinte, S-a lăsat marea tăcere. Constantin Brâncuși, pe malul Jiului, a dăltuit în piatră tăcerea și apoi în tăcere s-a întâlnit cu Infinitul.

Așa cum te părăsește umbra în noapte, așa L-au părăsit pe Hristos ucenicii Săi.

Iubiților, Hristos nu a fost răstignit între doi sfinți, ci între doi tâlhari, vrând să ne arate că a venit și pentru ei pe acest pământ; și pe tâlhari îi așteaptă la poarta Cerului. Unul dintre tâlhari Îl apără pe Hristos, arătându-I nevinovăția.

O, de cât har s-a învrednicit acest tâlhar pe cruce! Atemporal, am putea spune că, în momentul când acest tâlhar Îl apăra pe Hristos, el atunci a înviat. Hristos, lăsându-l pe cruce, a coborât la iad și apoi, împreună cu tâlharul, au pășit pe poarta Raiului. Tâlharul rămâne și pentru noi un reazem de nădejde pentru iertarea și iubirea lui Dumnezeu.

Iubite frate, chiar dacă, până în această noapte a Învierii, ai tâlhărit, scoală-te și vino la Cruce, încă mai este Hristos pe ea. Și pentru tine a curs o picătură de sânge din coasta Lui. Înainte de a coborî la iad, Hristos a coborât în inima tâlharului. Și azi, din Potir, Hristos poate să coboare în inima ta. El așteaptă de la tine un semn de pocăință și să verși o lacrimă.

Lacrima este rostirea sufletului, este strigătul din adânc către Dumnezeu.

Adânc, Doamne, adânc, căci în adânc de păcate am căzut!

Doamne, chiar dacă suntem mai în adânc decât iadul, află-ne cu lumina Învierii Tale!

Cine Îl apără azi pe Hristos? Poate vei zice că nu mai e pe Cruce. Dar, dacă iei bine seama, vei vedea că azi, mai mult ca oricând, se bat mii de piroane în Trupul tainic al lui Hristos, în Biserica Sa. Nu ai vrea să iei și tu chipul tâlharului care, pironit fiind pe cruce, Îl apăra pe Hristos?! Tâlharul era în piroane pe cruce, tu, liber. Ridică-ți fruntea și mărturisește că: „Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu (...). Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut Om” (Simbolul Credinței). Tu ești mai bun decât un tâlhar, îndrăznește și mărturisește-L pe Cel Care S-a luptat în locul tău pe Cruce, murind moartea. Cu doi tâlhari a fost Hristos răstignit, dar numai pe unul l-a luat cu Sine și a intrat în Rai.

Iubiților, să nu nesocotim bunătatea, răbdarea și iubirea lui Dumnezeu, dar nici dreptatea Lui. Hristos spune despre Sine: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6). Adică să nu-L nesocotim pe Cel Care este Dreptatea în Sine și Iubirea desăvârșită.

Hristos iartă și binecuvântează pocăința tâlharului și socotește răstignirea lui pe cruce, lângă Mântuitorul, ca pe o jertfă adusă lui Dumnezeu pentru păcatele sale.

De ce mare har s-a învrednicit acest tâlhar! Cei doi tâlhari au avut aceeași chemare, pe amândoi i-a luat Hristos de mână cu Sine pe cruce, dar, când au ajuns la poarta Raiului, unul a zis: Eu vreau să rămân cu tâlharii. Lumina Raiului mă orbește, lăsați-mă în adâncul întunericii. Și lăsat a fost.

Iubite mame, v-am văzut de multe ori venind la sfânta biserică ținându-vă copilașii de mână. Aveți grijă de ei și să vă ajute Bunul Dumnezeu să intrați cu toții de mână în Rai, așa cum a intrat și Hristos cu tâlharul.

După Înviere, cu toții avem aceeași chemare a lui Hristos, să intrăm în Împărăția luminii: „Cine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Marcu 8, 34). Aceasta este porunca mării chemări a iubirii lui Dumnezeu.

Hristos a împărțit Raiul cu un tâlhar, ai nădejde că vrea să-l împartă și cu tine.

Iubite frate, poate că nu ai aici nicio palmă de pământ; vino la Hristos și îți va da o parte de Cer. N-ai pământ, ai cer și vei fi cel mai bogat om.

Iubiților, Hristos Cel Înviat, prin Jertfa Sa pe Cruce ne-a redat bucuria vieții și arvuna dobândirii fericirii veșnice. De astăzi avem moștenire cerească, de vom dori-o de aici, de pe pământ, de vom crede, de vom iubi și de ne vom smeri ca tâlharul de pe cruce: „Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos Care, după mare mila Sa, prin Învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou spre nădejde vie, spre moștenire nestrăcută și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi” (I Petru 1, 3-4).

Bucuria Învierii să-i cuprindă și pe frații noștri care sunt în suferință, Hristos a suferit și pentru ei!

Doamne, mângâie și depărtează suferința acestui neam greu încercat acum!

Iubiți frați și surori, la acest Praznic vă doresc să aveți parte de bucuria femeilor mironosițe.

Fraților, e primăvară!

A înflorit Trandafirul pe Golgota:

Hristos a înviat!

† IOAN
Arhiepiscop și Mitropolit